Dosarul nr. 2-4887/24
2-24037586-12-2-05042024

Republica Moldova
H O T Ă R Î R E
În numele Legii

11 iunie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa de judecată compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Alexei Maria
Grefier Morozov Sabrina, Furmuzachi Natalia

cu participarea reprezentantului reclamantului - avocatul Kebeș Alexei, reprezentantului pârâtului Davilar-Trans SRL – avocatul Lungu Adrian, în lipsa reclamantului Saranciuc Victor - a solicitat examinarea cauzei în lipsă, intervenientului accesoriu Agenția Națională Transport Auto – a fost citat în mod legal -

examinând în şedinţă publică, în sediul instanței, în procedură contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Saranciuc Victor împotriva Davilar-Trans SRL, intervenient accesoriu Agenția Națională Transport Auto cu privire la încasarea prejudiciului moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,-

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces:

La 4 aprilie 2024, Saranciuc Victor s-a adresat în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cu cerere de chemare în judecată împotriva Davilar-Trans SRL, intervenient accesoriu Agenția Națională Transport Auto cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că din anul 2005 este încadrat în gradul I de invaliditate și se deplasează cu ajutorul fotoliului rulant.

Menționează că la 7 decembrie 2022, ora 14:38, 26 decembrie 2022, ora 09:59, precum și 15 ianuarie 2023, ora 15:57 a apelat la numărul de telefon 14448 al companiei Davilar-Trans SRL (inclusiv alte companii Trans Solutions SRL, Acord Eurotrans SRL) și a încercat să facă comandă de taxi corespunzător amenajat, cu asigurarea adaptării rezonabile și pentru persoanele cu dizabilități ale aparatului locomotor. La solicitarea reclamantului, compania Davilar-Trans SRL a refuzat să ofere un taxi pentru călătoriile respective.

Indică reclamantul, că s-a adresat cu plângeri atât pârâtului Davilar-Trans SRL, precum și Agenției Naționale Transport Auto, deoarece este imposibil ca compania care prestează servicii de taxi să nu dispună de mijloace de transport amenajate în modul în care să fie accesibile, adaptate la cerințele speciale a persoanelor cu dizabilități ale aparatului locomotor, care utilizează fotoliu rulant. Astfel, la 26 ianuarie 2023 reclamantul s-a adresat cu o cerere în adresa Agenției Naționale Transport Auto prin care a solicitat să fie înlăturate neajunsurile, pentru a avea în continuare acces la serviciile de taxi.

Prin răspunsul nr. *****, Agenția Națională Transport Auto a informat reclamantul despre sancționarea Acord Eurotrans SRL și Trans Solutions SRL, în conformitate cu prevederile art. 273 alin. (10) Cod contravențional.

Consideră reclamantul, că în conformitate cu prevederile legislației, Agenția Națională Transport Auto, în calitate de organ este abilitată cu funcția de control.

Subliniază reclamantul, că art. 20 alin. (1)-(2) din Legea nr. 60 din 30 martie 2021 cu privire la incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități prevede, că (...) Toți operatorii de taxi au obligația să asigure cel puțin o mașină adaptată transportului persoanelor cu dizabilități care utilizează fotoliul rulant. Constituie discriminare refuzul conducătorului de taxi de a asigura transportul persoanei cu dizabilități ale aparatului locomotor. Dispozitivul este transportat gratuit, fără aplicarea unor taxe suplimentare.

Crede reclamantul, că în circumstanțele date, pârâtul Davilar-Trans SRL – persoana vinovată de producerea acțiunilor discriminatorii este obligată să repare prejudiciu moral, rezultat/cauzat prin refuzul de a asigura un taxi corespunzător amenajat, cu asigurarea adaptării rezonabile și pentru persoanele cu dizabilități ale aparatului locomotor. Este cert, că persoana care prin acțiunile sale ilicite a cauzat unele prejudicii morale, trebuie să repare toate prejudiciile aduse în rezultatul acestor acțiuni.

Remarcă reclamantul, că suferințele sale psihice sunt amplificate de comportamentul și modul în care pârâtul tratează situația, care nu a reacționat la cerințele sale legale, astfel nerușinat, i-a respins solicitarea sa de a asigura un taxi corespunzător amenajat, cu asigurarea adaptării rezonabile și pentru persoanele cu dizabilități ale aparatului locomotor. Faptul, că a avut loc acest refuz, i-a adus neplăceri/sentiment nervos. În modul acesta, conștientizând consecințele prin care îi revin ca și responsabilitate în urma unei hotărâri judecătorești, ignoră satisfacerea cererilor reclamantului de a asigura un taxi corespunzător.

Susține reclamantul, că prejudiciul moral este constituit din suferințele psihice provocate prin pierderea încrederii în aptitudinea unui subiect de a soluționa în termen și în mod legal cerințele sale constituționale, și ușurința cu care acesta poate trece peste dreptul legal al cetățeanului. Însăși senzația, pârâtul Davilar-Trans SRL, refuză să satisfacă o cerere justificată, îi provoacă neîncredere în echitatea socială într-un stat democratic. Ținând cont de statutul pârâtului Davilar-Trans SRL, consideră că o satisfacție echitabilă a despăgubirii prejudiciului moral ar fi o sumă bănească în mărime de 20 000,00 lei.

Menționează reclamantul, că acțiunea este îndreptată împotriva Davilar-Trans SRL, deoarece ultimul a refuzat să analizeze și respectiv să-și onoreze raporturile civile între subiecți, precum și modul insolent cu care a fost tratat în discuțiile cu reprezentanții companiei. Acțiunile/inacțiunile, ce au dus la încălcarea drepturilor sale, respectiv și a legislației. Cerere ca instanța de judecată să constate ca fiind notorie cauzarea unei suferințe de ordin psihic persoanei prin acțiunile ilegale/nejustificate ale persoanei vinovate, Davilar-Trans SRL.

În consecință, își întemeiază și formulează cererea de chemare în judecată în temeiul Legii nr. 60 din 30 martie 2021 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, Legea nr. 121 din 25 mai 2012 privind asigurarea egalității, pe dispozițiile art. art. 19, 776, 1998, 2036, 2037 Cod civil, art. 4, 5, 7, 12, 38, 59, 60, 75, 82, 83, 84, 87, 94, 117, 166-167 Cod de procedură civilă.

Solicită, admiterea acestei cereri de chemare în judecată și încasarea din contul Davilar-Trans SRL în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d.3-7)

În cadrul ședinței de judecată reprezentantul reclamantului Saranciuc Victor, avocatul Kebeș Alexei a susținut cererea de chemare în judecată cu toate motivele de fapt și de drept indicate în cerere. Totodată, menționând că pretinsele acțiuni ilicite din partea Davilar-Trans SRL a fost refuzul, prin intermediul apelului de telefon, de a i se oferi transport persoanei care se deplasează în scaunul cu rotile. (f.d.3-7)

Reprezentantul pârâtului Davilar-Trans SRL, avocatul Lungu Adrian în ședința de judecată a invocat că nu susține cererea de chemare în judecată și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată. Menționând că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune de altfel. Astfel, Davilar-Trans SRL respectă prevederile legale, inclusiv Legea nr. 60 din 30 martie 2021 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități. Mai mult ca atât, Davilar-Trans SRL nu a fost sancționată în conformitate cu prevederile art. 273 alin. (10) Cod contravențional și nici nu a acționat față de reclamant în mod ilicit. La fel, Davilar-Trans SRL nu a refuzat nejustificat să ofere un taxi reclamantului Saranciuc Victor, ba mai mult, Davilar-Trans SRL prestează servicii reclamantului și este una din companii care deține astfel de autoturisme și se pune la dispoziție de fiecare dată când apelează acesta. Specifică, că reclamantul s-a adresat cu o plângere identică la ANTA, unde au fost ridicate înregistrările efectuate la acel moment, unde sau păstrat convorbirile telefonice dintre Saranciuc Victor și operatorul companiei. (f.d. 16).

Reclamantul Saranciuc Victor în ședința de judecată nu s-a prezentat, interesele acestuia fiind reprezentate de către avocatul desemnat.

Intervenientul accesoriu Agenția Națională Transport Auto în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost informată despre data și ora examinării cauzei prin intermediul poștei electronice, astfel fiind înștiințată legal conform prevederilor art. 105 Cod de procedură civilă. (f.d.12-13)

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind opinia participanților la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea înaintată de Saranciuc Victor, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 117 alin (1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

În conformitate cu prevederile art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Articolul 130 Cod de procedură civilă, prevede, că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența

pentru soluționarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe că datele pe care le conține corespund realității.

În conformitate cu art. 239 al aceluiași cod, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Conform art. 9 alin. alin. (1) și (2) lit. f) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Articolul 16 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, expres prevede, că toţi cetăţenii Republicii Moldova sunt egali în faţa legii şi a autorităţilor publice, fără deosebire de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenenţă politică, avere sau de origine socială.

Articolul 1 al Legii nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității, stipulează că scopul prezentei legi este prevenirea şi combaterea discriminării, precum şi asigurarea egalităţii tuturor persoanelor aflate sub jurisdicţia Republicii Moldova în sferele politică, economică, socială, culturală şi alte sfere ale vieţii, fără deosebire de rasă, culoare, origine naţională, etnică şi socială, statut social, cetăţenie, limbă, religie sau convingeri, vârstă, sex, identitate de gen, statut matrimonial, orientare sexuală, dizabilitate, stare de sănătate, statut HIV, opinie, apartenenţă politică, avere, naştere sau orice alt criteriu.

În temeiul art. 2 al Legii nominalizat *supra*, în sensul prezentei legi, termenii de mai jos au următoarele semnificaţii: *discriminare* – orice deosebire, excludere, restricţie ori preferinţă în drepturi şi libertăţi, interese legitime şi beneficii ale persoanei sau ale unui grup de persoane, precum şi susţinerea comportamentului discriminatoriu bazat pe criteriile protejate, reale sau presupuse, în afară de cazul în care acestea se justifică în mod obiectiv şi rezonabil, printr-un scop legitim şi dacă mijloacele de atingere a acelui scop sunt proporţionale, adecvate şi necesare; *acomodare rezonabilă* – orice modificare sau adaptare necesară şi adecvată, într-un caz particular, care nu impune o sarcină disproporţionată sau nejustificată atunci când este nevoie pentru a asigura unei persoane exercitarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale în condiţii de egalitate cu ceilalţi.

Conform art.8 al Legii menționate, este interzisă orice formă de discriminare privind accesul persoanelor la: a) serviciile oferite de autorităţile publice; b) serviciile de asistenţă medicală şi alte servicii de sănătate; c) serviciile de protecţie socială; d) serviciile bancare şi financiare; e) serviciile de transport; f) serviciile culturale şi de agrement; g) vînzarea sau închirierea de bunuri mobile sau imobile; h) alte servicii şi bunuri disponibile publicului.

Conform art. 18 alin. (1) din Legea nr. 121 din 25 mai 2012, orice persoană care se consideră victimă a discriminării are dreptul să înainteze o acţiune în instanţa de judecată şi să solicite: a) stabilirea faptului încălcării drepturilor sale; b) interzicerea încălcării în continuare a drepturilor sale; c) restabilirea situaţiei anterioare încălcării drepturilor sale; d) repararea prejudiciului material şi moral ce i-a fost cauzat, precum şi recuperarea cheltuielilor de judecată; e) declararea nulităţii actului care a condus la discriminarea sa.

Conform art.19 al Legii menționate supra, persoana care înaintează o acţiune în instanţa de judecată trebuie să prezinte fapte şi, după caz, date statistice care permit prezumţia existenţei

unui fapt de discriminare. (2) Sarcina de a proba că faptele nu constituie discriminare revine pârâtului, cu excepţia faptelor ce atrag răspundere penală.

Conform art. 1423 din Codul civil, în cazul transportului succesiv sau combinat de persoane, cel care efectuează transportul în cursul căruia s-a cauzat prejudiciul este răspunzător, cu excepţia cazului în care, printr-o stipulaţie expresă, unul dintre transportatori şi-a asumat răspunderea pentru întreaga călătorie.

În temeiul art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 60 din 30.03.2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilităţi, pentru a facilita accesul neîngrădit al persoanelor cu dizabilităţi la transport şi călătorii, Ministerul Infrastructurii şi Dezvoltării Regionale, alte autorităţi publice centrale şi locale, agenţii economici indiferent de forma de proprietate, cu participarea asociaţiilor obşteşti, au obligaţia de a: a) adapta mijloacele de transport în comun aflate în circulaţie; b) reutila autovehiculele conform necesităţilor persoanelor cu dizabilităţi locomotorii (ghidarea manuală); c) adapta staţiile mijloacelor de transport în comun, inclusiv marcarea prin pavaj tactil a spaţiilor de acces spre uşa de intrare în mijlocul de transport; d) monta panouri de afişaj corespunzătoare nevoilor persoanelor cu dizabilităţi vizuale şi auditive în mijloacele de transport public; e) imprima cu caractere mari şi în culori contrastante rutele şi indicativele mijloacelor de transport public urban; f) adapta trecerile de pietoni şi intersecţiile străzilor şi drumurilor publice corespunzător cu nevoile persoanelor cu dizabilităţi vizuale şi auditive; g) monta sistemele de semnalizare sonoră şi vizuală la intersecţiile cu trafic intens. Toţi operatorii de taxi au obligaţia să asigure cel puţin o maşină adaptată transportului persoanelor cu dizabilităţi care utilizează fotoliul rulant. Constituie discriminare refuzul conducătorului de taxi de a asigura transportul persoanei cu dizabilităţi şi al dispozitivului de mers. Dispozitivul este transportat gratuit, fără aplicarea unor taxe suplimentare.

Conform art. 19 alin. alin. (1) și (3) Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Conform art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Articolul 1998 alin. (1) Cod civil, prevede că cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În conformitate cu art. 2036 alin. alin. (1), (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Potrivit art. 2037 alin. (1) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Instanța de judecată reține că atât reclamantul Saranciuc Victor în cererea de chemare în judecată, precum și reprezentantul acestuia, avocatul Kebeș Alexeiîn ședința de judecată a

susținut că Saranciuc Victor din anul 2005 deține gradul I de invaliditate și se deplasează cu ajutorul fotoliului rulant, însă la materialele cauzei nu a fost probat printr-o probă pertinentă și concludentă, care ar dovedi acest fapt.

Totodată, reclamantul Saranciuc Victor a indicat în cererea de chemare în judecată și susținută poziția de către reprezentantul acestuia în ședința de judecată, precum că la 7 decembrie 2022, ora 14:38, 26 decembrie 2022, ora 09:59 și 15 ianuarie 2023, ora 15:57 a apelat la numărul de telefon 14448 al companiei Davilar-Trans SRL (inclusiv alte companii Trans Solutions SRL, Acord Eurotrans SRL) și a încercat să facă comandă de taxi corespunzător amenajat, cu asigurarea adaptării rezonabile și pentru persoanele cu dizabilități ale aparatului locomotor, încă compania Davilar-Trans SRL a refuzat să ofere un taxi pentru călătoriile respective. Respectiv, instanța de judecată nu poate să ia în considerație cele invocate de partea reclamantă pe motiv că aceștia nu au probat acest fapt, anexând ca probă doar o copie al unui înscris olograf, efectuat de către reclamant, care nu poate fi luat în calcul. (f.d.9)

Mai mult ca atât, instanța de judecată remarcă că din înregistrările audio cercetate în cadrul ședinței de judecată din 27 mai 2025, ora 14:45 expres se observă că reclamantul Saranciuc Victor apelează mai multe companii (necunoscând despre faptul că aceleași companii se deservesc de același operator) solicitând acordarea serviciului de taxi pentru persoane cu dizabilități, la ce i se oferă un taxi specializat, iar în alte înregistrări se atestă că Saranciuc Victor refuză autoturismul de model Dacia Logan (specializat și amenajat pentru persoanele cu dizabilități) propus de compania Davilar-Trans SRL, indicând că în acest autoturism căruțul său rulant nu încape, încape doar geanta, astfel se va gândi și va comunica. Respectiv, instanța de judecată nu poate să ia în considerație cele invocate de Saranciuc Victor în cererea de chemare în judecată și susținut în ședința de judecată de către avocatul său, Kebeș Alexei, precum că compania Davilar-Trans SRL a refuzat să-o ofere un autoturism corespunzător amenajat, cu asigurarea adaptării rezonabile și pentru persoanele cu dizabilități ale aparatului locomotor specializat pentru călătoriile solicitate, deoarece este combătut acest fapt prin înregistrările audio efectuate de către compania Davilar-Trans SRL și atașate la materialele cauzei. (f.d.42)

Totodată, din probatoriul cauzei reiese că compania Davilar-Trans SRL deține din data de 18 decembrie 2018 un autoturism specializat pentru persoanele cu dizabilități ale aparatului locomotor, de model Dacia Logan, cu număr de înmatriculare *****, ceea ce se confirmă prin Certificatul de înmatriculare nr. *****. (f.d.19)

La fel, fapt constatat prin manualul de utilizare, întreținere și piese de schimb (cu traducerea autorizată). (f.d.20-28)

Prin răspunsul nr. ***** eliberat de Agenția Națională Transport Auto, se informează Saranciuc Victor că nu pot fi eliberate copiile proceselor-verbale cu privire la contravenție întocmite în privința operatorilor de transport rutier Acord Eurotrans SRL și Trans Solutions SRL, pe motiv că nu este parte în proces în temeiul art. 443 alin. (13) Cod contravențional. Astfel, instanța de judecată nu poate să rețină argumentele indicate de reclamant în acțiune că companiile Acord Eurotrans SRL și Trans Solutions SRL au fost sancționate în conformitate cu prevederile art. 273 alin. (10) Cod contravențional, or compania Davilar-Trans SRL nu se regăsește printre subiecții trași la răspundere contravențională. (f.d.10)

De asemenea, reclamantul a invocat, că pe marginea refuzului pârâtului compania Davilar-Trans SRL, la 26 ianuarie 2023 a depus o plângere la Agenția Națională Transport Auto, însă la materialele cauzei nu se regăsește un înscris care să adeverească acest fapt, nici răspunsul ANTA la plângerea adresată. Astfel, instanța de judecată nu poate să rețină cele invocate de către partea reclamantă, deoarece nu este probată.

Mai mult decât atât, prin răspunsul nr. ***** eliberat de SC Nucușoara SRL se informează instanța că în urma plângerilor dlui Saranciuc Victor adresate Agenției Naționale a Transporturilor Auto conținutul convorbirilor telefonice au fost comunicate Agenției, iar ultima nu a constatat careva încălcări atât din partea Unioninfo SRL, cât și din partea companiei Davilar Trans SRL. (f.d.41)

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată consideră că faptele invocate de către reclamantul Saranciuc Victor privind recunoașterea acestora ca discriminatorii pe criteriul de dizabilitate exprimată prin lipsa accesibilității și acomodării rezonabile, nu și-au găsit confirmare și sunt lipsite de suport probatoriu. Obiecțiile înaintate de către ultimul prin cererea de chemare în judecată vis-a-vis de imposibilitatea companiei de taxi de a asigura un transport echipat pentru persoanele cu dizabilități ale aparatului locomotor nu au fost probate în nici un mod.

În acest sens, instanța de judecată învederează că lui Saranciuc Victor de către compania i s-a oferit un autoturism specializat/dotat pentru nevoile reclamantului, însă acesta a refuzat de serviciile propuse de către Davilar Trans SRL.

Este de punctat că, atunci când se vorbește despre egalitate, în mod normal se învederează asupra dreptul de a nu fi discriminat, standarde internaționale, însă este la fel de important pe lângă cele invocate, a se stabili care este impactul, la caz însă se atestă lipsa probelor în acest sens, or, Saranciuc Victor nu a prezentat înscrisuri, poze și/sau chiar martori întru probarea celor invocate, considerent din care pretențiile acestuia capătă un contur declarativ.

Astfel, în speță se reține că contrar prevederilor art.19 alin.(1) - (2) din Legea nr.121/2012, reclamantul nu a prezentat fapte care ar permite prezumţia existenţei unui fapt de discriminare în raport cu Davilar Trans SRL. Din înscrisurile anexate la dosar se constatată cu certitudine lipsa cărorva probe veridice, care ar indica la vinovăția pârâtului Davilar Trans SRL, care a încercat să efectueze comenzile de călătorie a reclamantului (care a refuzat de serviciile propuse) cât și cauzarea a careva suferințe, pe motivul discriminării lui pe criteriu de dizabilitate.

Nu pot fi reținute nici referirile reclamantului la pretinsa încălcare a prevederilor art.20 alin.(2) al Legii nr. 60 din 30 martie 2021 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități, prin care se stipulează că (...) toţi operatorii de taxi au obligaţia să asigure cel puţin o maşină adaptată transportului persoanelor cu dizabilităţi care utilizează fotoliul rulant. Constituie discriminare refuzul conducătorului de taxi de a asigura transportul persoanei cu dizabilităţi şi al dispozitivului de mers. Dispozitivul este transportat gratuit, fără aplicarea unor taxe suplimentare.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine, că reclamantul Saranciuc Victor i-a fost propus cu asigurarea cu transport adaptat transportului persoanelor cu dizabilități care utilizează fotoliu rulant, însă Saranciuc Victor a refuzat acest transport solicitând un alt transport.

În consecință, raportând cadrul legal de referinţă la circumstanţele de fapt constatate în prezenta speță, probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanţa de judecată concluzionează că pretențiile înaintate de Saranciuc Victor împotriva Davilar Trans SRL de încasare a prejudiciului moral în mărime de 20 000 lei, ca fiind nefondate și urmează a fi respinse, ca neîntemeiate.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată.

Instanța de judecată reține că reclamantul prin cererea de chemare în judecată a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată suportate în acest proces.

În conformitate cu art.82 Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În temeiul art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Prin urmare, reclamantul Saranciuc Victor nu a prezentat careva probe în susținerea cerinței privind suportarea cheltuielilor de judecată.

Astfel, reieșind din prevederile art. 94 Cod de procedură civilă și având în vedere că cererea de chemare în judecată înaintată de Saranciuc Victor a fost respinsă, urmează a fi respinse și pretențiile reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art.art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Saranciuc Victor împotriva Davilar-Trans SRL, intervenient accesoriu Agenția Națională Transport Auto cu privire la încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 (douăzeci mii) lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Președinte de ședință,
Judecător Alexei Maria